

Nr 25.

Av herr **Olofsson** i Digernäs, *angående vissa utredningar och förslag i fråga om järnvägen mellan Ånge och Storlien.*

Då fråga nu föreligger om norra stambanans elektrifiering till Ånge, så torde tiden även vara inne för att tänka på elektrifiering av tvärbanan från Ånge till Storlien vid norska gränsen. Detta bör vara den sträcka, som i fråga om elektrifiering kommer närmast efter Uppsala—Ånge eller Uppsala—Alby. En undersökning bör göras om inte en rakare och jämnare linje finnes att gå mellan Alby och Bräcke och således dels förkorta den tilltänkta elektrifieringen av bandelen i fråga med cirka 3 km. och dels på sådant sätt komma förbi den svåra stigning, som finnes å nedre delen av nuvarande banan Ånge—Bräcke. Detta är den ena undersökning, som borde göras, men det bör också göras en ny undersökning rörande en järnvägsbro över Anvikssundet i Revsunds socken. Det lär ha varit ifrågasatt redan när banan Sundsvall—Storlien byggdes att förkorta banan med några kilometer genom en bro över Anvikssundet, men av vissa orsaker övergavs tanken på en bro och i stället byggdes banan med en stor kurva omkring en vik av Anvikssjön, som jämförd med broförslaget förlänger banan med cirka tre kilometer. Detta banbygge utfördes för omkring femtio år sedan, då brobyggnadskonsten stod på ett lägre plan än nu, varför en ny undersökning bör göras rörande brobyggnaden ifråga. Om dessa utredningar skulle visa en förnuftig utväg i det avsedda syftet, så vore arbetets utförande ett passande arbete för de arbetslösa.

Med stöd av det anförda får undertecknad vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta och i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådana utredningar, som här ovan framhållits, samt att Kungl. Maj:t ville till riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningarna kunna föranleda.

Stockholm den 17 januari 1933.

Johan Olofsson.